

Orman Endüstri Mühendisliği Bölümü Akademisyenlerinin Ulusal ve Uluslararası Yayın Performanslarının Değerlendirilmesi

Evaluation of National and International Publishing Performance of Forestry Industrial Engineering Department Academicians

 Tarık GEDİK ¹

Özet

Bu çalışmada temel amaç YÖK-Akademik arama sunucusunda güncel olduğu varsayılan orman endüstri mühendisliği bölümü akademisyenlerinin (öğretim üyesi/öğretim elemanı) üniversitelere göre, unvanlara göre, çalıştıkları anabilim dallarına göre akademik faaliyetlerini (makaleleri, bildirimleri, projeleri, aldıkları atıf sayıları gibi) kıyaslamalı olarak irdelemektir. Ziraat, orman ve su ürünleri temel alanında yer alan “Orman Endüstri Mühendisliği” bilim alanında kadroları Orman Fakültelerinde bulunan 165 akademisyenin akademik çalışması çalışma kapsamında ele alınmıştır. Çalışma sonucunda SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde akademisyenler tarafından yapılan toplam yayınların ortalaması 15.7; ULAKBİM tarafından taranan dergilerde yapılan toplam yayınların ortalaması da 5.3 olarak belirlenmiştir. Akademisyenlerin Web Of Science yayın ortalaması 8.99 hesaplanırken, Scopus veri tabanlı yayın ortalaması da 14.81 olarak hesaplanmıştır. Akademisyenlerin atıf ortalamaları bakımından WOS ortalamaları 124.4 iken, Scopus atıf ortalamaları 215’dir. Akademisyenlerin katıldıkları toplam uluslararası sempozyumlarda tam metin bildiri ortalamaları 13.3; ulusal konferanslarda tam metin bildiri ortalamaları da 4.4’dür. Akademisyenlerin proje sayılarına göre ortalama TÜBİTAK proje sayısı 1.72 iken, ortalama BAP projeleri sayısı 4.06’dır.

Anahtar Kelimeler: Akademisyen, Bildiri, Makale, Orman Endüstri Mühendisliği, Proje

Abstract

The main purpose of this study is to compare the academic activities (such as articles, papers, projects, citation numbers) of forest industrial engineering department academics based on universities, titles and departments by using up-to-date the YÖK-Academic search server. In the field of "Forest Industry Engineering" in the field of agriculture, forestry and aquaculture, the academic study of 165 academics, whose staff is in the Faculty of Forestry, was investigated. As a result of the study, the average of the total publications made by academics in SCI, SCI Exp. AHCI and SSCI type was 15.7; the average of the total publications published in journals scanned by ULAKBİM was also determined to be 5.3. While the Web of Science publication average of the academicians was calculated as 8.99, Scopus databased publication average was calculated as 14.81. While the WOS average of the academicians in terms of citation average is 124.4, the Scopus citation average is 215. In total international symposiums attended by academicians, the average full text abstracts is 13.3; the average of full text papers in national conferences is 4.4. According to the number of academicians' projects, the average number of TÜBİTAK projects is 1.72, while the average number of SRP (BAP) projects is 4.06.

Keywords: Academician, Publication, Article, Forest Industrial Engineering, Project

1. Giriş

Globalleşme ve kalite kavramı her alanda olduğu gibi eğitim-öğretim alanında da giderek önem kazanmaktadır. Bu önem, eğitim öğretim kurumlarının ortak değerlere ya da standartlara uymasını zorunlu hale getirmektedir. Bu nedenle orman endüstri mühendisliği eğitiminin de belli standartlara ulaştırılması gerekmektedir. Hâlihazırda orman endüstri mühendisliği (OEM) eğitim öğretim faaliyetleri 1971 yılından beri lisans ve lisansüstü düzeyde devam etmektedir. Günümüzde 12 farklı orman fakültesi bulunmakta ve bunların 11 tanesinde lisans düzeyinde akademik kadro, 10 tanesinde yüksek lisans ve 8 tanesinde de doktora programı düzeyinde eğitim verilmektedir.

Gençoğlu ve Cebeci (1999) eğitimi, belirli becerilerin eğitenden eğitime doğru miktar, yer, seviye ve araçla aktarılması ve bu becerilerin uygulamasının da beklenen düzeyde bir performansa ulaşması gerektiği şeklinde tanımlamaktadırlar. Gençoğlu ve Gençoğlu'na (2005) göre mühendislik eğitiminde temel amaç; öğrencilere gelişen teknolojiye uyumlu temel bilim ve mühendislik bilgilerini aktarmanın yanında, yaratıcılığa, araştırma tekniklerine, bir problemi çözme yöntemlerinde farklı yaklaşımlar geliştirebilmeyi verebilmektir. Gelişen teknoloji ve sanayileşmede bilgi üretmek kadar, bilgiye ulaşma ve onu kullanabilme becerilerinin kazandırılması da önemlidir.

Bu bağlamda OEM bölümü, lignoselülozik yapıdaki odun hammaddesi kaynaklarını çeşitli metotlar kullanarak tüketicinin istediği ürünlere dönüştürmekte; kullanılan hammadde odunun anatomik ve kimyasal yapısı ile fiziksel ve mekanik özelliklerini iyi bilmekte; kurutma, emprenye gibi işlemlerle odunun ve işlenmiş ürünün özelliklerinin ve dayanımının artırılmasında olumlu yönde katkı yapmakta; bu ürünlerin işletildiği işletmelerle birlikte yonga levha, kontrplak ve kâğıt endüstrilerinin kurulması, işletilmesi, ürün standardizasyonu, kalite kontrolü ile pazarlanması gibi işletme konularında çalışabilecek insan gücünü yetiştirmeyi amaçlamaktadır (Anonim, 2021a).

Orman endüstri mühendisliği lisans programının kendine özgü yapısı hem dünyada hem de ülkemizde müfredatlarının oluşturulmasında birçok zorluğu beraberinde getirmiştir. Buna bağlı olarak, ülkemizdeki orman endüstri mühendisliği programının yıllar içinde önemli sayılabilecek ölçüde değişime uğradığı söylenilebilir. Dünyada kâğıt hamuru-kâğıt alanıyla odun bilimi ve teknolojisi alanını birleştiren ilk mühendislik bölümlerinden biri olması, orman ürünleri endüstrisinin birbirinden farklı çok sayıda alt kola sahip olması ve dolayısıyla endüstriden gelen yetişmiş mühendiste olması gereken donanım isteklerinin çok çeşitli bulunması bu kendine özgü yönün temel sebepleridir (Yıldız, 2010).

Gedik ve ark. (2006) yaptıkları çalışmada lisans eğitim kalitesinin belirlenmesinde yetiştirilen öğrencilerin mesleklerinde başarılı, üretken, kendine güveni olan bireyler olarak mezun olmaları gerektiğine vurgu yapmaktadırlar. Bunun tersi halinde ise üretkenliği düşük, kendine güveni olmayan ve gelecek nesillere bırakacak bir şeyleri olmayan bireylerin ortaya çıkacağını belirtmektedirler.

Özellikle meslek sahibi olmada ve bilimsel faaliyetlerin önemli bir bölümünün üniversitelerde yapıldığı göz önüne alındığında Türkiye’de üniversitelerin ekonomik gelişmede büyük katkı sağlayacağı aşikârdır. Bu katkı üniversitelerde çalışan akademisyenlerin yoğun akademik çabaları ile sağlanabilmektedir. Akademisyenlerin performans düzeyleri belirlenirken ya da akademik yükselme-unvan verilirken de akademisyenler tarafından yapılan bu akademik faaliyetlere bakılmaktadır.

Gedik ve ark. (2016) tarafından orman ürünleri sanayisinin OEM öğretiminden beklentilerinin araştırıldığı çalışmada sektör temsilcileri OEM bölümlerinde verilen lisans eğitimini yüksek oranda yeterli ve çalışma hayatına başlayacak mühendis adaylarının da meslekleri ile ilgili olarak çalışmadan önce yeterli bilgiye sahip olduklarına inandıkları belirlenmiştir.

Gedik ve ark. (2010) OEM bölümlerinde gerek kaliteli bir eğitim öğretim planlanması gerekse de yapılan bilimsel çalışmalarda orman ürünleri sanayisinin taleplerinin göz önüne alınarak yapılması gerektiğini ileri sürmüşlerdir. Serin ve AYTEKİN (2009) yaptıkları çalışmada lisans eğitim programlarının hazırlanması ve geliştirilmesinde bilimsel verilere dayanılması, uygulanabilir olması ve paydaşların amaçlarına uygun esnekliğin olması gerektiğini belirtmişlerdir.

Türkiye üniversiteleri hızla gelişen ve değişen bilim dünyasında uluslararası alanda konumunu güçlendirmeyi hedeflemektedir. Bunun için de akademisyenlerin akademik performanslarını artırmaları gerekmektedir. Akademisyenlerin akademik çalışmaları 2015 yılından itibaren uygulanmakta olan akademik teşvik ödeneği uygulaması gibi çeşitli faaliyetlerle desteklenmektedir. Yapılan bu destekle hem akademisyenlerin hem de kurumlarının performanslarının artırılması sağlanabilmektedir. Bunun yanında Türkiye’de akademik kadrolarda yükselbilmek için bilimsel yayınlar önem arz etmektedir. Bilimsel yayınlar içerisinde uluslararası yayınlara daha fazla ağırlık verilmektedir.

Akademisyenlerin akademik teşvik sistemi için düzenli olarak verilerini Yükseköğretim Kurumu (YÖK) tarafından altyapısı hazırlanan ve desteklenen “YÖK-Akademik Arama” sunucusuna girmeleri ve güncellemeleri gerekmektedir. Çalışma kapsamında akademisyenlerin “YÖK-Akademik Arama” sunucusunda bilgilerini Ocak-

2021 içinde güncelledikleri görülmüştür. Yapılan bu çalışma ile “YÖK-Akademik Arama” akademisyenlerin (öğretim üyesi/öğretim elemanı) üniversitelere, unvanlarına, çalıştıkları anabilim dallarına ve yaptıkları akademik faaliyetlere (makale, bildiri, proje, atıf sayısı gibi) göre nitelikleri belirlenmeye çalışılmıştır. Bu çalışma ile orman endüstri mühendisliği bölümü akademisyenlerinin akademik faaliyetlerine dönük detaylı bir resimleri çekilmiş, eksik kısımlar ortaya çıkarılmaya çalışılmış ve çözüm önerileri ileri sürülerek genç akademisyenlerin gelişimine katkı sağlanması hedeflenmiştir.

2. Materyal ve Yöntem

Çalışmada temel olarak YÖK tarafından altyapısı hazırlanan ve desteklenen YÖK-Akademik Arama sunucusunda yer alan veriler kullanılmış olup, araştırma çalışmalarının (makale, atıf, h-index, i10-index, bildiri gibi) doğrulanması amacıyla Web of Science (WOS), Scopus ve Google Akademik veri tabanları ve arama sunucularından da yararlanılmıştır. Çalışmada kullanılan tüm veriler kamuya açık veri sağlayıcılarından sağlanmış ve gizli hiçbir veri setinden yararlanılmamıştır.

Türkiye’de orman fakültesi bulunan 12 farklı üniversitenin 11’inde orman endüstri mühendisliği bölümünde akademik personel bulunmaktadır. Akademik personeller bulunurken YÖK Akademik Arama sunucusunda “Ziraat, Orman ve Su Ürünleri” temel alanında yer alan “Orman Endüstri Mühendisliği” bilim alanında doktorasını tamamlamış 12 Ocak 2021 itibarıyla toplam 327 akademisyen yer almaktadır (Anonim, 2021b). Orman endüstri mühendisliği bilim dalında doktora yapan bu akademisyenlerin 58 farklı üniversitede çalıştıkları belirlenmiştir. Bilim alanı “Orman Endüstri Mühendisliği” olan ve halihazırda kadroları Orman Fakültelerinde bulunan 165 akademisyenin akademik çalışması bu çalışmada ele alınmıştır.

Çalışma kapsamında veri elde edilirken akademisyenlerin YÖK Akademik Arama sunucusunda kişisel sayfalarını en son Ocak 2021’de farklı zamanlarda güncelledikleri görülmüştür. Çalışmada YÖK Akademik Arama sunucusu aracılığıyla akademisyenlerin öğrenim bilgilerine, akademik görevlerine, basılmış kitap/kitap bölümü sayısına, türlerine göre makale sayısına, bildiri sayısına, yapıldığı yere göre proje sayısına, yönetilen lisansüstü tez sayısına, alınan ödül-patent sayısına ve üniversite dışı deneyim sayılarına detaylı olarak bakılmıştır. Bunun yanında WOS, Scopus ve Google Akademik arama sunucularından da yapılan yayın sayılarına, toplam ve son beş yılda aldıkları atıf sayılarına, h-indekslerine, i10-indekslerine de ayrı ayrı bakılmıştır.

Elde edilen veriler SPSS paket programında kodlanarak çalışmada kullanılan veri seti elde edilmiştir. Bu veri seti kullanılarak akademisyenlerin akademik faaliyetleri ile ilgili tanımlayıcı istatistikleri (ortalama, standart sapma ve frekans değerleri), çalışmada ele alınan akademisyenlerin akademik eserlerinin çalışmada ele alınan diğer değişkenlerle farklılık gösterip göstermediği parametrik hipotez testlerinin varsayımlarının karşılandığı durumlarda iki gruplu örnekler için bağımsız t testi, üç ve daha fazla olan gruplar için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testleriyle; parametrik hipotez testlerinin varsayımlarının karşılanmadığı durumlarda ise Mann-Whitney U testi ve Kruskal-Wallis sıralamalı tek yönlü varyans analizi testleri ile irdelenmiştir. İstatistikî değerlendirmeler sosyal bilimler için istatistik programı (SPSS) yardımıyla yapılmıştır (SPSS, 2003).

3. Bulgular

3.1. Akademisyenlerin Öğrenim ve Akademik Bilgileri

Kadroları orman fakültelerinde bulunan ve orman endüstri mühendisliği bölümünde akademisyen olarak görev yapanların %75.8'i erkek, %24.2'si de kadındır. Akçiğit ve Tok (2020) tarafından hazırlanan Türkiye bilim raporunda üniversitelerdeki öğretim elemanları bakımından Türkiye'de kadın araştırmacıların zaman içerisinde sayısının arttığı ve 2019 yılında akademi içerisinde oranlarının yaklaşık %45'e ulaştığı belirtilmiştir. Bu sonuca göre orman fakülteleri orman endüstri mühendisliği bölümlerinde çalışan kadın araştırmacıların oranının Türkiye ortalamasının çok gerisinde olduğu söylenilebilir.

Akademisyenlerin lisans anadal mezuniyetleri irdelendiğinde %41,8'inin Karadeniz Teknik Üniversitesi'nden (KTÜ), %29.1'inin İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa'dan (İÜC), %7.3'ünün Bartın Üniversitesi'nden (BÜ), %6.1'inin Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi'nden (IUBÜ), %4.2'sinin Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi'nden (KSÜ), %3.6'sının Düzce Üniversitesi'nden (DÜ), %0.6'sının Kastamonu Üniversitesi'nden (KÜ) ve %7,3'ünün orman fakültesi olmayan bir üniversiteden mezun oldukları belirlenmiştir. Orman fakültesi olmayan bu üniversiteler Gazi Üniversitesi, Dumlupınar Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Fırat Üniversitesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi ve İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi'dir.

Akademisyenlerin öğrenim bilgilerinde lisans anadalları olarak %90.3 oranında orman endüstri mühendisliğinden, %3.6 oranında kimya bölümünden, %2.4 oranında mobilya ve dekorasyon bölümünden, %1.2 oranında orman mühendisliği ve makine mühendisliği

bölümlerinden ve %0.6 oranında da ağaç işleri endüstri mühendisliği ve matematik bölümlerinden mezun oldukları belirlenmiştir.

Akademisyenlerde en eski lisans mezuniyetin 1980 yılında en son mezuniyetin de 2018 yılında olduğu ve en az 3 yıl en çok 8 yılda lisans bölümünün tamamlandığı, ortalama lisans okuma süresinin de 4.25 yıl olduğu belirlenmiştir.

Akademisyenlerin yüksek lisans mezuniyetleri irdelendiğinde %31.5'inin KTÜ'den, %23.6'sının İÜC'dan, %13.3'ünün yurt dışındaki bir üniversiteden, %7.9'unun BÜ'den, %6.7'sinin KSÜ'den, %3.6'sının DÜ'den, %3'ünün IUBÜ'den, %3'ünün Bursa Teknik Üniversitesinden (BTÜ), %2,4'ünün KÜ'den, %0.6'sının Karabük Üniversitesinden (KBÜ) ve %3.7'sinin de orman fakültesi olmayan bir üniversiteden mezun oldukları belirlenmiştir. Orman fakültesi olmayan bu üniversiteler Gazi Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Gebze Teknik Üniversitesi ve Ondokuz Mayıs Üniversitesidir. Akademisyenlerden bir tanesinin henüz yüksek lisansını tamamlamadığı görülmüştür.

Akademisyenlerin en eski yüksek lisans mezuniyetinin 1982 yılında en son mezuniyetin de 2020 yılında olduğu ortalama yüksek lisans süresinin 2.8 yıl olduğu belirlenmiştir.

Akademisyenlerin %24.8'inin İÜC'dan, %24.2'sinin KTÜ'den, %12.1'inin yurt dışındaki bir üniversiteden, %11.5'inin BÜ'den, %6.7'sinin KSÜ'den, %3.6'sının DÜ'den, %3'ünün KÜ'den, %2.4'ünün IUBÜ'den, %1.2'sinin BTÜ'den, %1.2'sinin KBÜ'den ve %3.2'sinin de orman fakültesi olmayan bir üniversiteden doktora mezunu oldukları belirlenmiştir. Orman fakültesi olmayan bu üniversiteler Gazi Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Marmara Üniversitesi ve Ondokuz Mayıs Üniversitesidir. Araştırma görevlisi kadrosunda yer alan akademisyenlerden 10 tanesinin henüz doktora başlamadığı ve 24 tanesinin de henüz doktorasını tamamlamadığı görülmüştür.

Akademisyenlerin en eski doktora mezuniyetinin 1989 yılında, en son mezuniyetin de 2020 yılında olduğu ortalama doktora süresinin de 5.03 yıl olduğu belirlenmiştir.

Akademisyenlerin %61.8'inin lisans derecesini aldıkları üniversitede akademisyenlik yapmadıkları, %38.2 oranında da lisans derecesini aldıkları üniversitede akademisyenlik yaptıkları belirlenmiştir.

Akademisyenlerin %36.4'ü profesör (Prof.), %18.8'i doçent (Doç.), %14.5'i doktor öğretim üyesi (Dr. Öğr. Üyesi), %8.5'i doktor araştırma görevlisi (Dr. Arş. Gör.), %19.4'ü araştırma görevlisi (Arş. Gör.), %1.8'i öğretim görevlisi (Öğr. Gör.) ve %0.6'sı da doktor öğretim görevlisi (Dr. Öğr. Gör.) olarak çalışmaktadır.

Akademisyenlerin %18.8'inin KTÜ'de, %17.6'sının İÜC'da, %10.3'ünün BÜ'de, %9.7'sinin KÜ'de, %9.1'inin BTÜ'de, %8.5'inin DÜ'de, %7.9'unun KSÜ'de, %6.1'inin IUBÜ'de, %5.5'inin İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesinde (İKÇÜ), %4.2'sinin Artvin Çoruh Üniversitesinde (AÇÜ) ve %2.4'ünün de KBÜ'de çalıştıkları belirlenmiştir. Akademisyenlerin üniversitelere göre unvan ve cinsiyet dağılımları Çizelge 1'de gösterilmiştir.

Orman endüstri mühendisliği bölümünde kadrolu çalışan akademisyenlerin %36.4'ü profesör kadrosunda, %18.8'i doçent kadrosunda, %14.6'sı Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda ve %30.2'si de öğretim elemanı kadrosunda çalışmaktadırlar. KTÜ'de çalışan akademisyenlerin %51.6'sı Prof. kadrosundayken, KÜ'de çalışan akademisyenlerin %31.3'ü doçent kadrosunda, İKÇÜ'de çalışan akademisyenlerin de %44.4'ü Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda çalışmaktadır. Kadın akademisyen oranının en yüksek olduğu akademik unvan %43.8 oranıyla Arş. Gör. kadrosundadır.

Çizelge 1. Unvan ve cinsiyetlerine göre akademisyenlerin üniversitelere dağılımları

Üniversite	Cinsiyet	Unvan							Toplam	Yüzde
		1	2	3	4	5	6	7		
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı		
KTÜ	Erkek	12	4	3	-	3	-	-	22	71
	Kadın	4	1	1	2	1	-	-	9	29
İÜC	Erkek	11	2	1	2	2	1	-	19	66
	Kadın	3	-	3	-	4	-	-	10	34
BÜ	Erkek	6	3	-	2	1	1	-	13	76
	Kadın	-	2	1	-	1	-	-	4	24
KÜ	Erkek	1	5	1	4	2	-	-	13	81
	Kadın	-	-	1	-	1	1	-	3	19
BTÜ	Erkek	4	4	1	-	2	-	1	12	80
	Kadın	1	-	-	-	2	-	-	3	20
DÜ	Erkek	4	4	2	1	1	-	-	12	86
	Kadın	2	-	-	-	-	-	-	2	14
KSÜ	Erkek	5	3	-	1	2	-	-	11	85
	Kadın	-	-	1	-	1	-	-	2	15
IUBÜ	Erkek	4	1	2	1	-	-	-	8	80
	Kadın	-	-	-	1	1	-	-	2	20
İKÇÜ	Erkek	1	-	3	-	3	-	-	7	78
	Kadın	1	-	1	-	-	-	-	2	22
AÇÜ	Erkek	1	1	3	-	2	-	-	7	100
	Kadın	-	-	-	-	-	-	-	-	-
KBÜ	Erkek	-	1	-	-	-	-	-	1	25
	Kadın	-	-	-	-	3	-	-	3	75
Toplam	Erkek	49	28	16	11	18	2	1	125	76
	Kadın	11	3	8	3	14	1	-	40	24
Toplam		60	31	24	14	32	3	1	165	100

1: Prof. Dr., 2: Doç. Dr., 3: Dr. Öğr. Üyesi, 4: Dr. Arş. Gör., 5: Arş. Gör., 6: Dr. Öğr. Gör., 7: Öğr. Gör.

Akademisyenlerin akademik hayatları boyunca %13.3'ünün Öğr. Gör. olarak çalıştıkları belirlenirken en kısa 1 yıl en uzun da 28 yıl Öğr. Gör. olarak çalıştıkları

belirlenmiştir. Ortalama Öğr. Gör. çalışma süresi 4.7 yıl olarak hesaplanmıştır. Akademisyenlerin %17.1'inin Arş. Gör. olarak çalışmadığı belirlenirken, en kısa Arş. Gör. süresinin 1 yıl, en fazla da 18 yıl olduğu, ortalama Arş. Gör. çalışma süresinin de 7.3 yıl olduğu hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin Dr. Öğr. Üyesi olarak minimum 1, maksimum 24 yıldır çalıştıkları ve ortalama Dr. Öğr. Üyesi süresinin 5.9 yıl olduğu belirlenmiştir. Akademisyenlerin %31.7'sinin akademik hayatlarında Dr. Öğr. Üyesi olarak çalışmadıkları belirlenmiştir. Hali hazırda Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin akademik yaşları irdelendiğinde minimum 1 yıl, maksimum 31 yıl ve ortalama olarak da 14.44 yıldır akademisyenlik yaptıkları hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin Doç. olarak ortalama çalışma süresi 4.9 yıl olarak belirlenirken, en son doçent olanlar dikkate alındığında çalıştıkları en kısa süre 1 yıl, en uzun süre de 14 yıl olarak belirlenmiştir. Hali hazırda Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin akademik yaşları irdelendiğinde minimum 6 yıl, maksimum 28 yıl ve ortalama olarak da 15.13 yıldır akademisyenlik yaptıkları hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin en eski profesörlüğe başlama yılı 1999 olurken, en son profesörlük unvanını alan akademisyen 2021 yılında Prof. olmuştur. En fazla Prof. süresi 22 yıl olurken, ortalama Prof. süresi de 8.2 yıl olarak hesaplanmıştır. Hali hazırda Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin akademik yaşları irdelendiğinde minimum 14 yıl, maksimum 39 yıl ve ortalama olarak da 26.02 yıldır akademisyenlik yaptıkları hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin akademik hayatları boyunca %79.3 oranında sadece kendi üniversitelerinde çalıştıkları, %17.1 oranında kendi üniversiteleri haricinde bir üniversitede daha akademisyenlik yaptıkları, %3 oranında da kendi üniversiteleri haricinde iki farklı üniversitede daha akademisyenlik yaptıkları belirlenmiştir.

Akademisyenlerin çalıştıkları anabilim dalları irdelendiğinde %29.1'inin odun mekaniği ve teknolojisi (Odun Mekaniği) ABD'da, %29.1'inin orman ürünleri kimyası ve teknolojisi (Kimya) ABD'da, %21.8'inin orman endüstri makineleri ve işletme (işletme) ABD'da ve %20'sinin de orman biyolojisi ve odun koruma teknolojisi (odun koruma) ABD'da çalıştıkları belirlenmiştir. Akademisyenlerin unvanları ve cinsiyetlerine göre çalıştıkları anabilim dalları Çizelge 2'de gösterilmiştir

Çizelge 2. Unvan ve cinsiyetlerine göre akademisyenlerin anabilim dallarına dağılımları

Anabilim dalı	Cinsiyet	Unvan							Toplam	Yüzde
		1	2	3	4	5	6	7		
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı		
Odun mekaniği	Erkek	17	7	5	3	6	1	-	39	81
	Kadın	4	-	1	1	3	-	-	9	19
Kimya	Erkek	17	9	1	4	6	-	-	37	77
	Kadın	2	-	4	-	4	1	-	11	23
İşletme	Erkek	8	6	6	2	4	1	1	28	78
	Kadın	1	1	3	-	3	-	-	8	22
Odun koruma	Erkek	7	6	4	2	2	-	-	21	64
	Kadın	4	2	-	2	4	-	-	12	36

1: Prof. Dr., 2: Doç. Dr., 3: Dr. Öğr. Üye., 4: Dr. Arş. Gör., 5: Arş. Gör., 6: Dr. Öğr. Gör., 7: Öğr. Gör.

Orman fakültesi orman endüstri mühendisliği bölümünde akademisyenlik yapan ve hâlihazırda aktif olarak çalışan hocaların toplam 664 yüksek lisans, 156 doktora öğrencisi yetiştirdiği belirlenmiştir. Akademisyenlerin en az 1 en fazla 26 yüksek lisans öğrencisi yetiştirdiği ve ortalama yüksek lisans öğrencisi yetiştirme oranının da 6.71 olduğu hesaplanmıştır. Akademisyenlerin en az 1 en fazla 12 doktora öğrencisi yetiştirdiği ve ortalama doktora öğrencisi yetiştirme oranının da 2.69 olduğu belirlenmiştir. Profesörlerin %28.3'ünün, Doçentlerin %64.5'inin ve Dr. Öğr. Üyelerinin de %83.3'ünün doktora öğrencisi yetiştirmedikleri görülmüştür. Aynı şekilde doçentlerin %12.9'unun, Dr. Öğr. Üyelerinin ise %50'sinin yüksek lisans öğrencisi yetiştirmedikleri belirlenmiştir.

Akademisyenlerin %72.1'inin herhangi bir ödül almadıkları belirlenirken, %27.9'unun en az bir ödül aldığı belirlenmiştir. En az ödül alan akademisyenin bir ödül, en fazla ödül alan akademisyenin de 33 ödül aldığı görülmüştür. Akademisyenlerin ortalama ödül oranı 1.21 olarak hesaplanmıştır.

Orman fakültesi orman endüstri mühendisliği bölümü akademisyenleri tarafından toplam 23 patent alınmıştır. Akademisyenlerin %92.7'sinin herhangi bir patenti bulunmazken en az 1, en fazla 7 patenti olan %7.3 oranında akademisyen bulunmaktadır. Tüm akademik kadro dikkate alındığında ortalama patent oranı 0.14 olarak hesaplanmıştır. Öğretim üyesi olarak çalışan akademisyenlerin ortalama patent oranları ise 1.92 olarak belirlenmiştir.

Akademisyenlerin ortalama 2.49 oranında herhangi bir idari görev yaptıkları belirlenmiştir. Öğretim üyesi olarak çalışan akademisyenlerin ortalama idari görev oranları 4.23 olarak hesaplanmıştır. Herhangi bir idari görev almayan akademisyenlerin oranı %41.2, 1 tane idari görev yapan akademisyenlerin oranı %13.9, 2 tane idari görev yapan akademisyenlerin oranı %10.3, 3 tane idari görev yapan akademisyenlerin oranı %9.1 ve 4 ve daha fazla idari görev yapan akademisyenlerin oranı da %25.5 olarak belirlenmiştir.

En fazla idari görev yapan akademisyenin farklı zamanlarda toplam 20 idari görev yaptığı görülmüştür.

Akademisyenlerin %81.8'inin uluslararası düzeyde üniversite dışı deneyimlerinin olmadığı belirlenmiştir. Akademisyenlerin %10.9'unun 1; %7.3'ünün de 2 ve daha fazla sayıda uluslararası düzeyde üniversite dışı mesleki deneyimlerinin olduğu görülmüştür. Öğretim üyesi olarak çalışan akademisyenlerin ortalama uluslararası üniversite dışı deneyim oranları 1.77 olarak hesaplanmıştır. Akademisyenlerin ulusal düzeyde üniversite dışı mesleki deneyimleri irdelendiğinde %73.8'inin ulusal düzeyde üniversite dışı mesleki deneyimlerinin olmadığı, %17.7'sinin 1 mesleki deneyiminin olduğu, %6.1'inin 2 mesleki deneyiminin olduğu ve %2.4'ünün de 3 mesleki deneyiminin olduğu belirlenmiştir. Öğretim üyesi olarak çalışan akademisyenlerin ortalama ulusal üniversite dışı deneyim ortalaması oranları da 1.42 olarak hesaplanmıştır.

3.2. Akademisyenlerin Bilimsel Çalışmaları

3.2.1. Makale Çalışmaları

Çalışmanın bu aşamasında Orman Fakülteleri Orman Endüstri Mühendisliği Bölümlerinde kadroları bulunan akademisyenlerin akademik yayınları irdelenmiştir. Bu irdilemede YÖK Akademik Arama sunucusu, WOS, Scopus ve Google Akademik arama sunucularından elde edilen 4 farklı değerlendirme kriteri ayrı ayrı ele alınmıştır.

Yapılan incelemeler sonucunda akademisyenlerin %89.7'sinin uluslararası yayınevleri tarafından basılmış kitap ya da kitap bölümü yazarlığı bulunmadığı, %10.3'ünün de en az bir tane uluslararası yayınevleri tarafından basılmış kitap ya da kitap bölümü yazarlığı bulunduğu belirlenmiştir. Akademisyenlerin %12.1'inin bir tane, %2.4'ünün iki tane, %2.4'ünün üç tane, %0.6'sinin altı, yedi ve onar tane ulusal yayınevleri tarafından basılmış kitap ya da kitap yazarlığı bulunduğu belirlenmiştir. Akademisyenlerin %81.3'ünün ulusal yayınevleri tarafından basılmış kitap ya da kitap yazarlığı bulunmamaktadır. Uluslararası yayınevleri tarafından basılan ortalama kitap/kitap bölümü yazarlığı 0.18 hesaplanırken, ulusal yayınevleri tarafından basılan ortalama kitap/kitap bölümü yazarlığı 0.38 olarak hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin YÖK Akademik Arama sunucusunda yer alan kişisel sayfalarından alınan makale bilgilerine göre akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelere göre makaleleri ile ilgili sayısal bilgiler Çizelge 3'de gösterilmiştir.

YÖK Akademik arama sunucusunda orman endüstri mühendisliği bölümü akademisyenlerinden DÜ'de çalışan akademisyenlerin diğer üniversitelerde çalışan

akademisyenlere göre akademisyen başına daha yüksek oranda SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makale ürettikleri belirlenmiştir. Uluslararası alan endeksleri ve uluslararası diğer endekslerde taranan dergilerde akademisyen başına en yüksek oranda yayın ortalamasına sahip üniversite KSÜ'dür. ULAKBİM tarafından taranan dergilerde akademisyen başına en yüksek ortalama ile makale yayınlayan üniversite DÜ olmuştur.

Akçiğit ve Tok (2020) tarafından hazırlanan Türkiye bilim raporunda 2000 yılından itibaren SCI/SCI Exp./SSCI/AHCI dergilerde yayınlanan makale sayılarında artışın hızlandığı belirtilmiştir. Çalışmada endeksli dergilerde yayınlanan yayınların oranının %65'ten %75'e yükseldiği belirlenmiştir. 2005 yılından sonra ise bu oranda dalgalanmanın olduğu ve bir miktar gerilemenin yaşandığı belirtilmiştir.

Çizelge 3. YÖK Akademik Arama sunucusunda akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelere göre makalelerinin dağılımları

Üniversite		YÖK Akademik Arama sunucusuna göre makale sayıları							
		1	2	3	4	5	6	7	8
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı
DÜ	Minimum	6	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	69	33	8	2	22	14	19	6
	Ortalama	21.9	3.8	1.9	0.2	6.4	3.4	4.1	0.6
KSÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	113	15	11	5	7	25	8	1
	Ortalama	21.6	7.0	2.1	1.5	2.3	3.9	3.7	0.1
İÜC	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	169	10	6	5	11	7	80	16
	Ortalama	20.6	2.1	0.9	0.6	1.3	0.7	5.8	1.1
KTÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	48	40	10	11	11	21	53	31
	Ortalama	18.3	5.1	2.0	0.7	2.2	2.0	6.3	2.0
BÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	50	16	8	1	11	20	13	4
	Ortalama	14.0	5.7	1.7	0.2	3.6	3.8	2.0	0.4
KÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	37	9	8	4	7	12	8	0
	Ortalama	11.5	2.3	0.9	0.4	1.4	1.1	1.2	0
BTÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	28	10	4	3	9	0	8	0
	Ortalama	11.3	1.3	1.1	0.3	1.7	0	2.0	0
AÇÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	40	9	6	4	7	5	35	0
	Ortalama	10.4	3.1	1.6	0.7	2.9	1.1	6.3	0
IUBÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	31	21	6	8	9	5	29	3
	Ortalama	10.1	6.3	1.6	0.9	1.3	0.7	4.1	0.3
İKÇÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	23	2	2	1	1	3	2	0
	Ortalama	6.6	0.6	0.6	0.1	0.2	0.6	0.4	0
KBÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0	1	0
	Maksimum	7	3	5	1	4	0	3	0
	Ortalama	2.0	1.0	2.0	0.3	1.5	0	2.0	0
Genel Ortalama		15.7	3.7	1.5	0.6	2.3	1.7	3.9	0.7

1:SCI, SCI-Exp. AHCI ve SSCI makale, 2:Uluslararası alan endeksi, 3:Uluslararası Diğer Endeksler, 4:Diğer uluslararası dergiler, 5:ULAKBİM, 6:Ulusal alan endeksi, 7:Diğer ulusal, 8: Ulusal hakemsiz

Akademisyenlerin YÖK Akademik Arama sunucusunda yer alan kişisel sayfalarından alınan makale bilgilerine göre akademisyenlerin unvanlarına göre makaleleri ile ilgili sayısal bilgiler Çizelge 4’de gösterilmiştir.

Akademisyenlerin kadro durumlarına bakıldığında öğretim üyesi başına ortalama 21.1 olan SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makale sayısı tüm akademisyenler için ortalama 15.7 olarak hesaplanmıştır. Kadrosu Prof. ve Doç. olan akademisyenlerin tüm akademisyen ortalamasından daha yüksek ortalamaya sahip oldukları belirlenirken, Doç. ve Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin öğretim elemanları için hesaplanan ortalamadan daha düşük ortalamada SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makale ürettikleri belirlenmiştir.

Çizelge 4. YÖK akademik arama sunucusunda akademisyenlerin makalelerinin unvanlara göre dağılımları

Unvan		YÖK Akademik Arama sunucusuna göre makale sayıları							
		1	2	3	4	5	6	7	8
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı
Prof. Dr.	Minimum	10	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	169	21	11	5	22	25	80	31
	Ortalama	29.6	4.4	2.3	0.7	2.3	2.8	7.3	1.8
Doç. Dr.	Minimum	4	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	37	40	5	4	18	14	28	4
	Ortalama	16.1	6.4	1.7	0.05	4.7	2.0	3.8	0.2
Dr. Öğr. Üyesi	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	13	10	8	8	7	21	15	1
	Ortalama	6.5	2.7	1.2	0.8	1.8	1.6	2.4	0.1
Dr. Arş. Gör.	Minimum	2	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	15	11	3	11	9	1	5	0
	Ortalama	7.9	4.3	0.7	0.8	1.7	0.2	1.4	0
Arş. Gör.	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	6	4	3	4	9	4	2	0
	Ortalama	1	0.6	0.3	0.3	0.5	0.3	0.4	0
Dr. Öğr. Gör.	Minimum	9	0	2	0	0	0	0	0
	Maksimum	9	0	2	0	0	0	0	0
	Ortalama	9	0	2	0	0	0	0	0
Öğr. Gör.	Minimum	0	3	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	8	3	2	0	4	0	4	0
	Ortalama	4	1	1	0	1.7	0	1.3	0
Kadro durumu	Öğr. Üyesi	21.1	4.6	1.9	0.6	2.9	2.3	5.3	1.0
	Öğr. Elem.	3.3	1.7	0.5	0.4	0.9	0.2	0.7	0
Anabilim dalı	O Mekaniği	21.7	3.2	1.5	0.8	1.9	1.9	4.3	1.7
	O Koruma	19.18	3.8	1.1	0.8	2.4	1.1	1.4	0.1
	Kimya	15.7	2.4	1.5	0.4	1.7	0.8	2.4	0
	İşletme	8.1	6.1	1.7	0.3	3.3	3.3	7.9	0.8
Genel Ortalama		15.7	3.7	1.5	0.6	2.3	1.7	3.9	0.7

1:SCI, SCI-Exp. AHCI ve SSCI makale, 2:Uluslararası alan endeksi, 3:Uluslararası Diğer Endeksler, 4:Diğer uluslararası dergiler, 5:ULAKBİM, 6:Ulusal alan endeksi, 7:Diğer ulusal, 8: Ulusal hakemsiz

Prof. kadrosunda olan akademisyenler için çalıştıkları toplam akademisyenlik sürelerinin yani akademik yaşlarının ürettikleri toplam SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde

makalelere oranı 1.14 adet/yıl olarak hesaplanmıştır. Doç. kadrosunda olan akademisyenler için çalıştıkları toplam akademisyenlik sürelerinin bu akademik yaşta ürettikleri toplam SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makalelere oranı 1.07 adet/yıl olarak hesaplanmıştır. Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin akademik yaşları ile bu süre içerisinde ürettikleri toplam SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makalelere oranı 0.45 adet/yıl olarak hesaplanmıştır.

Akçığit ve Tok'un (2020) Türkiye bilim raporunda yeni kurulan üniversiteler ve akademiye yeni katılan akademisyenlerin yayın sayılarında artışların olduğu belirtilmiştir. Çalışmada özellikle 2000 yılından itibaren daha yüksek bir oranda artış olduğu gözlemlenmiştir. 2015 yılı dikkate alındığında akademisyen başına SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makale oranı yaklaşık 0.6 olarak hesaplanmıştır. Orman fakültesi orman endüstri mühendisliği bölümlerinde Prof. ve Doç. kadrosunda çalışan akademisyenlerin Türkiye ortalamasından daha yüksek ortalama yayın yaptıkları söylenilebilir.

Uslu (2019) tarafından yapılan bir çalışmada 1996 yılından 2016 yılına kadar Türkiye adresli uluslararası yayın sayılarında sürekli bir artış olduğu belirlenmiştir. Çalışmada Türkiye adresli uluslararası yayın sayısının 1996 yılında dünya ülkeleri ortalamasının neredeyse yarısı olduğu belirlenirken, 2005 yılı verilerine göre Türkiye adresli uluslararası yayın sayısının dünya ülkeleri ortalamasını %0.4 oranında geçtiği belirlenmiştir. 2017 yılı verilerine göre ise Türkiye'nin uluslararası yayın sayısı ortalaması 42.405 olarak hesaplanırken, dünya ülkeleri ortalamasının 37.352'de kaldığı hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makale sayıları ile akademisyenlerin unvanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin en yüksek yayın ortalamasında, Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin orta düzey yayın ortalamasında Dr. Öğr. Üyesi ve öğretim elemanı kadrosunda olan akademisyenlerin de en düşük ortalama yayın ürettikleri belirlenmiştir.

Akademisyenlerin ULAKBİM'de taranan dergilerde yaptıkları makale sayıları ile akademisyenlerin unvanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin en yüksek yayın ortalamasında olduğu ve ayrı bir grup oluşturduğu ve diğer kadrolarda yer alan akademisyenlerin ise bir grup oluşturarak daha düşük ortalama yayın sayısına sahip oldukları görülmüştür.

Anabilim dalları içerisinde SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde akademisyen başına makale ortalaması en yüksek anabilim dalı odun mekaniği ve teknolojisi anabilim dalıdır. Bu alanda en düşük ortalama sahip anabilim dalı orman endüstri makineleri ve işletme

anabilim dalıdır. ULAKBİM tarafından taranan dergilerde akademisyen başına en yüksek ortalamaya sahip anabilim dalı orman endüstri makineleri ve işletme anabilim olurken, bu alanda en düşük ortalama orman ürünleri kimyası ve teknolojisi anabilim dalıdır.

Akademisyenlerin YÖK Akademik arama sunucusunda SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde yaptıkları yayınların akademisyenlerin cinsiyetleri ile SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde yapılan yayın sayıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Erkek akademisyenlerin SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde yaptıkları yayın sayılarının kadın akademisyenlerin SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde yaptıkları yayın sayısının neredeyse iki katı olduğu belirlenmiştir.

3.2.2. Atıf Bilgileri

Akademisyenlerin WOS, Scopus ve Google Akademikte yer alan makale sayıları, atıf sayıları ile h-indeks ve i10-endekslerine ait bilgilerinin akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelere göre sayısal dağılımları Çizelge 5’de gösterilmiştir.

Akademisyenlerin WOS’da yayın sayıları irdelendiğinde KSÜ akademisyenlerinin birinci sırada, DÜ akademisyenlerinin ikinci sırada ve İÜC akademisyenlerinin de üçüncü sırada akademisyen başına düşen yayın ortalamasına sahip oldukları belirlenmiştir.

Akademisyenlerin YÖK Akademik arama sunucusunda yer alan kişisel sayfalarından alınan makale bilgilerine göre akademisyenlerin cinsiyetleri ile Scopus veri tabanında yapılan yayın sayıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Kadın akademisyenlerin Scopus yayın ortalamalarının erkek akademisyenlerin Scopus yayın ortalamalarından yaklaşık üç kat daha düşük düzeyde olduğu belirlenmiştir.

Ak ve Gülmez (2006) tarafından yapılan bir çalışmada 1980-2004 dönemini kapsayan Türkiye’nin yayın sayısı ve dünya sıralamasındaki yerinde uluslararası yayınlarda sayısal bir gelişmenin olduğu belirtilmiştir. Çalışmada niceliksel olarak görülen söz konusu bu artışın en önemli nedenleri arasında akademik yükselme kriterlerinin yurtdışı yayın yapmayı zorunlu hale getirmesi, üniversiteler ve çeşitli kurumlar tarafından uluslararası yayınlara verilen teşvikler, özellikle de akademik teşvik ve yurtdışında öğrenim gören araştırmacıların yurtiçi üniversitelerde çalışmaya başlamaları gösterilmiştir.

Akademisyenlerin Scopus’da yapılan yayın sayıları irdelendiğinde ise KSÜ akademisyenlerinin birinci sırada, DÜ akademisyenlerinin ikinci sırada ve İÜC akademisyenlerinin de üçüncü sırada oldukları belirlenmiştir.

Çizelge 5. WOS, Scopus ve Google akademikteki makale sayıları ve atıfların akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelere göre dağılımları

Üniversite		WOS, Scopus ve Google akademikte makale sayı ve endeksleri								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı
KSÜ	Min.	1	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	133	109	2627	2348	30	25	4847	35	89
	Ort.	24.46	20.9	352.5	353.8	7.6	7.5	614.5	7.0	11.2
DÜ	Min.	0	1	14	1	3	1	0	0	0
	Mak.	67	71	1177	1150	20	19	2179	15	21
	Ort.	22.43	20.7	323.6	342.6	8.4	8.5	416.2	5.4	6.2
İÜC	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	187	177	2419	2546	27	29	3919	37	100
	Ort.	20.21	19.7	176.9	253.9	5.5	6.3	500.9	9.3	13.5
KTÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	49	52	1157	1170	19	21	3555	26	71
	Ort.	18.07	17.6	330.2	365.1	7.9	8.2	500.8	6.4	8.3
KÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	38	37	396	379	11	12	773	14	18
	Ort.	14.13	10.4	85.8	79.3	3.7	3.7	160.1	5.0	3.9
BÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	42	53	568	606	12	12	1041	16	24
	Ort.	11.82	13.5	108.9	113.1	4.0	3.9	287.0	7.0	6.6
AÇÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	37	31	372	299	8	8	1675	18	32
	Ort.	11.00	8.1	78.4	66.0	2.9	2.71	259.4	3.0	4.6
BTÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	28	28	481	499	13	12	867	16	21
	Ort.	10.2	11.3	127.5	132.7	4.5	4.6	171.7	4.5	3.7
IUBÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	31	28	303	301	9	8	765	13	16
	Ort.	10.2	10.2	80.9	88.2	3.4	3.8	185.9	5.1	4.0
İKÇÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	23	24	714	815	12	14	69	5	3
	Ort.	4.67	3.9	88.2	94.8	2.4	2.1	9.7	0.6	0.3
KBÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	9	7	37	24	4	4	85	6	3
	Ort.	3,25	2.0	18.3	6.0	1.5	1.3	36.0	2.3	1.0
Genel Ortalama		15.71	14.81	193.0	215.0	5.43	5.64	350.3	5.98	7.21

1:WOS yayın, 2:Scopus yayın, 3:WOS atıf sayısı, 4:Scopus atıf sayısı, 5:WOS h-endeksi, 6:Scopus h-endeksi, 7:Google toplam atıf sayısı, 8:Google toplam h-endeksi, 9:Google toplam i10-endeksi

Uslu (2019) tarafından yapılan çalışmada Türkiye'nin uluslararası yayın sayısı bakımından dünya ülkeleri arasında 19. sıraya kadar yükseldiği, ancak küresel yayın gruplarında irdelendiğinde ise alt küme içerisinde beşinci sıraya kadar çıkabildiği belirtilmiştir. Çalışmada 1996 yılından 2017 yılına kadar Türkiye uluslararası yayın sayısı bakımından küresel yayın liginde alt kümede olsa da sürekli bir artış sergilediği belirlenmiştir.

Ak ve Gülmez (2006) tarafından yapılan çalışmada yayın sayıları bakımından sayısal olarak öne geçilen bazı ülkelerin nüfus sayısına bağlı olarak yayın sayısı hesaplandığında ya da öğretim üyesi başına düşen yayın sayısı oranına göre hesaplandığında Türkiye'nin

gerilere düştüğü belirlenmiştir. Çalışmada Türkiye'nin sahip olduğu nüfus ve bilim adamı potansiyeline karşılık bilimsel yayın sayısının sınırlı kaldığı ileri sürülmüştür.

Akademisyenlerin WOS atıf sayıları ortalamaları irdelendiğinde KSÜ akademisyenlerinin ortalaması 352.5 ile ilk sırada KTÜ akademisyenlerinin ortalaması 330.2 ortalama ile ikinci sırada ve DÜ akademisyenlerinin de 323.6 ortalama ile üçüncü sırada oldukları belirlenmiştir. Scopus veri tabanında orman endüstri mühendisliği bölümü akademisyenlerinin aldıkları atıf sayıları irdelendiğinde ise KTÜ akademisyenleri ilk sırada, KSÜ akademisyenleri ikinci sırada ve DÜ akademisyenleri de üçüncü sırada çıkmıştır. Google akademik veri tabanına göre alınan atıflara bakıldığında KSÜ akademisyenleri ilk sırada yer alırken, İÜC akademisyenleri ikinci, KTÜ akademisyenleri de üçüncü sırada yer almışlardır.

Al (2012) tarafından yapılan ve Avrupa Birliği ülkeleri ile Türkiye'nin yayın ve atıf performansının değerlendirildiği çalışmada mühendislik alanının Türkiye'nin en fazla yayın ürettiği tıp ve kimya alanından sonraki üçüncü alan olduğu belirlenmiştir. 2012 yılı esas alındığında mühendislik alanının Türkiye'nin dünya atıf ortalaması olan 3.8'e en yakın 3.5 ortalama ile atıf ortalaması yakaladığı aynı çalışmada dile getirilmiştir.

Literatürde Türkiye adresli atıf sayılarında yıllara bağlı olarak sürekli bir artışın olduğuna dair çalışmalar yer almaktadır (Al, 2008; Glänzel, 2008; Orer, 2011; Al ve ark., 2012; Karadağ ve ark., 2017)

Akademisyenlerin WOS veri tabanında h-endeks ortalamaları 5.43 hesaplanırken, Scopus veri tabanında h-endeksleri 5.64 olarak hesaplanmıştır. H-endeksi bakımından üniversitelerin orman fakülteleri orman endüstri mühendisliği bölümleri irdelendiğinde hem WOS veri tabanında hem de Scopus veri tabanında en yüksek ortalama DÜ akademisyenlerinde olduğu belirlenmiştir. Al tarafından 2008 yılında yapılan çalışmada Türkiye adresli SCI yayınlara 1980-2000 yılları arasında yapılan atıflara bağlı olarak hesaplanan h-endekslerinde yıllar itibariyle bir artışın olduğu belirtilse de birçok ülkeden daha olumsuz ve kötü olduğu belirlenmiştir. Yapılan araştırma sonucunda h-endeksine yönelik elde edilen değerlerin Türkiye üniversiteleri için Avrupa ve ABD'deki üniversitelerle rekabet edebilecek konumdan uzak olduğunu gösterdiğini, ancak her geçen yıl h-endeksi performansında artış görölmesinin umut verici olduğu belirtilmiştir.

Akademisyenlerin WOS, Scopus ve Google Akademikte yer alan makale sayıları, atıf sayıları ile h-endeks ve i10-endekslerine ait bilgilerinin akademisyenlerin unvanlarına bağlı olarak sayısal dağılımları izelge 6'da gösterilmiştir.

Akademisyenlerin unvanlarına göre WOS yayın sayıları bakımından Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin ortalama yayın sayısı 28,9 iken, Doç. kadrosunda olanların ortalama yayın sayısı 16, Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olanların ortalama yayın sayısı da 6.2 olarak hesaplanmıştır. Tüm akademisyenler dikkate alındığında WOS’da ortalama yayın sayısı 15.71 olarak belirlenmiştir.

Bellek ve ark. (2019) tarafından stratejik yönetim alanında yapılan yayınların uluslararası yayın sayıları ve atıf sayılarının irdelendiği çalışmada 66 ülke içerisinde Türkiye’nin yayın sayısı bakımından 7, atıf sayısı bakımından da 21. sırada olduğu belirlenmiştir. Türkiye adresli olarak stratejik yönetim konusunda uluslararası 664 makale/bildiri yapıldığı ve WOS endeksine göre de toplam 5300 atıf alındığı belirlenmiştir. Bu sonuçlar ele alındığında toplam atıfların toplam yayınlara oranının %8 olduğu ve sıralamada Türkiye’nin 56. sırada yer aldığı belirtilmiştir.

Çizelge 6. WOS, Scopus ve Google akademikteki makale sayıları ve atıfların akademisyenlerin unvanlarına göre dağılımları

Unvan		WOS, Scopus ve Google akademikte Makale sayı ve endeksleri								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı
Prof. Dr.	Minimum	1	1	0	0	0	1	0	0	0
	Maksimum	187	177	2627	2546	30	29	4847	37	100
	Ortalama	28.9	28.6	427.9	478.6	9.9	10.5	742.3	10.0	14.9
Doç. Dr.	Minimum	5	3	5	1	1	1	0	0	0
	Maksimum	38	55	796	813	13	18	1421	21	34
	Ortalama	16.0	15.5	141.1	170.0	5.7	6.2	299.2	6.7	6.7
Dr. Öğr. Üyesi	Minimum	1	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	16	13	237	252	4	6	334	8	8
	Ortalama	6.2	4.8	34.3	34.8	1.7	2.0	85.1	2.9	1.5
Dr. Arş. Gör.	Minimum	3	2	2	0	1	0	14	2	0
	Maksimum	16	15	157	107	8	6	182	8	6
	Ortalama	8.8	6.9	43.0	30.4	3.4	2.9	95.9	5.1	2.5
Arş. Gör.	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	10	5	62	54	4	4	99	6	5
	Ortalama	2.2	0.6	8.1	3.5	0.8	0.4	10.6	0.7	0.3
Dr. Öğr. Gör.	Minimum	10	10	36	51	4	4	78	6	2
	Maksimum	10	10	36	51	4	4	78	6	2
	Ortalama	10.0	10.0	36.0	51.0	4.0	4.0	78.0	6.0	2.0
Öğr. Gör.	Minimum	0	0	0	0	0	0	1	1	0
	Maksimum	7	6	58	62	3	4	117	7	6
	Ortalama	3.7	2.7	23.3	21.7	1.7	1.7	59.0	4.0	2.3
Kadro durumu	Öğr. Üyesi	20.7	20.1	268.5	302.8	7.1	7.6	485.7	7.6	9.9
	Öğr. Elem.	4.3	2.7	19.3	13.2	1.6	1.2	39.5	2.3	1.1
Anabilim dalı	O Mekanığı	21.5	21.8	285.5	322.4	7.1	7.7	437.4	6.1	8.5
	O Koruma	18.3	17.9	281.8	323.4	6.4	6.8	607.5	8.2	12.3
	Kimya	13.1	11.7	143.4	152.7	5.1	4.9	239.5	5.3	5.1
	İşletme	9.1	6.9	54.8	55.5	2.9	2.9	146.0	4.7	3.6
Genel Ortalama		15.71	14.81	192.9	215.0	5.43	5.64	350.3	5.98	7.21

1:WOS yayın, 2:Scopus yayın, 3:WOS atıf sayısı, 4:Scopus atıf sayısı, 5:WOS h-endeksi, 6:Scopus h-endeksi, 7:Google toplam atıf sayısı, 8:Google toplam h-endeksi, 9:Google toplam i10-endeksi

Akademisyenlerin unvanlarına göre Scopus yayın sayıları bakımından Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin ortalama yayın sayısı 28.6 olarak hesaplanırken Doç. kadrosunda olanların ortalama yayın sayısı 15.5, Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olanların ortalama yayın sayısı da 4.8 olarak hesaplanmıştır. Tüm akademisyenler göz önüne alındığında Scopus'ta taranan dergilerde akademisyenlerin ortalama yayın sayısı 14.81 olarak belirlenmiştir.

Akademisyenlerin bağlı oldukları anabilim dallarına göre odun mekaniği ve teknolojisi anabilim dalı akademisyenleri diğer anabilim dallarındaki akademisyenlerden daha yüksek ortalama yayına sahiptirler. Scopus veri tabanında da akademisyenlerin çalıştıkları anabilim dalları bakımından en iyi ortalama yine odun mekaniği ve teknolojisi anabilim dalı akademisyenlerine aittir. Orman endüstri makineleri ve işletme anabilim dalında çalışan akademisyenler hem WOS hem de Scopus veri tabanında en düşük yayın ortalamasına sahiptir. Bu durum sosyal bilimlerde yayın yapmanın zor olduğunun bir göstergesi olabilir. Al ve ark. (2012) tarafından yapılan bir çalışmada Türkiye adresli yayınların en sık yayın yapılan konulara göre dağılımında tıp ve mühendislik alanlarının sosyal bilimlere göre açık ara önde olduğu saptanmıştır. Sütçü ve Karagöz (2010) tarafından yapılan bir çalışmada OEM bölümü akademisyenlerinin ağırlıklı çalışılan konularının odun fiziği ve mekaniği, odun kimyası, levha/kaplama/kontrplak, mobilya, kağıt, kağıt hamuru, odun koruma ve süreç ile ilgili konular olduğu belirtilmiştir.

Akademisyenlerin WOS yayın sayıları ve Scopus yayın sayıları ile akademisyenlerin kadro durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Öğretim üyesi kadrosunda çalışan akademisyenlerin hem WOS yayın sayısı hem de Scopus yayın sayısı ortalamaları bakımından kadrosu öğretim elemanı olan akademisyenlerden yaklaşık beş kat daha fazla yayın ortalamasına sahip oldukları görülmüştür.

Akademisyenlerin unvanlarına bağlı olarak aldıkları atıflar irdelendiğinde WOS'da alınan atıflarda Prof. kadrosunda çalışan akademisyenlerin 427.9 ortalama ile en yüksek ortalama yayına sahip oldukları, Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin 141.1 ortalama yayına, Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin ise 34.3 ortalama yayına sahip oldukları hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin unvanlarına bağlı olarak aldıkları atıfların Scopus veri tabanı dikkate alındığında ortalamalarının arttığı belirlenmiştir. Scopus veri tabanına göre Prof. kadrosunda çalışan akademisyenlerin 478.6 ortalama yayına, Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin 170 ortalama yayına ve Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin de 34.8 ortalama yayına sahip oldukları hesaplanmıştır.

Prof. kadrosunda olan akademisyenler için çalıştıkları toplam akademisyenlik süreleri içerisinde ürettikleri toplam SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makalelere yapılan WOS'da atıf oranı 16.45 adet/yıl; Scopus'da atıf oranı da 18.39 adet/yıl olarak hesaplanmıştır. Doç. kadrosunda olan akademisyenler için çalıştıkları toplam akademisyenlik sürelerinin bu sürede ürettikleri toplam SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makalelere aldıkları atıfların WOS'da oranı 9.04 adet/yıl; Scopus'da atıf oranı da 11.24 adet/yıl olarak hesaplanmıştır. Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenler için çalıştıkları toplam akademisyenlik sürelerinin bu süre içerisinde ürettikleri toplam SCI, SCI Exp. AHCI ve SSCI türünde makalelerde aldıkları atıfların WOS'daki oranı 2.48 adet/yıl; Scopus'da atıf oranı da 2.41 adet/yıl olarak hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin unvanlarına bağlı olarak aldıkları atıfların Google Akademik veri tabanı dikkate alındığında ortalamalarının daha da arttığı belirlenmiştir. Google akademik veri tabanına göre Prof. kadrosunda çalışan akademisyenlerin 742.3; Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin 299.2 ve Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin de 85.1 ortalamaya sahip oldukları hesaplanmıştır. Elde edilen sonuçlara bakıldığında akademisyenlerin unvanları yükseldikçe alınan atıf sayılarında da çalışma süresi de dikkate alındığında artışlar olduğu belirlenmiştir. Bornman ve ark. (2007) h-endeksi değerinin akademisyenlerin bilim yaşamına bağlı olarak değişebileceğini belirtmişlerdir. Akademiye daha uzun süredir çalışan araştırmacıların h-endeksinin daha yüksek çıktığı bu araştırmacılar tarafından belirtilmiştir.

Google akademik veri tabanı verilerine göre akademisyenlerin son beş yıl atıf sayıları irdelendiğinde akademisyenlerin son beş yıl atıf ortalamaları 180.12 olarak hesaplanmıştır. Son beş yıl verileri dikkate alındığında öğretim üyelerinin ortalama atıf oranı 243.48 olarak belirlenirken, öğretim elemanı kadrosunda olan akademisyenlerin son beş yıl atıf ortalamaları 35.12 olarak belirlenmiştir. Son beş yıl dikkate alındığında Google akademik veri tabanında Prof. kadrosunda çalışan akademisyenlerin 350.98; Doç. kadrosunda çalışan akademisyenlerin 180.16 ve Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda çalışan akademisyenlerin de 54 ortalama atıfa sahip oldukları belirlenmiştir.

Akademisyenlerin unvanları ile Google akademik veri tabanında son beş yıl aldıkları atıflar dikkate alınarak hesaplanmış h-endeksleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Google akademik veri tabanında son beş yıl alınan atıflardan hesaplanan h-endeksleri ortalamasına göre Prof. ve Doç. kadrolarında olan akademisyenlerin diğer kadrolarda çalışan akademisyenlerden daha yüksek ortalamaya sahip oldukları belirlenmiştir.

Akademisyenlerin Google akademik veri tabanında son beş yıl aldıkları atıflardan hesaplanan h-endeksleri ortalaması 4.89'dur. Bu oran Prof. kadrosunda olan akademisyenler için 7.57; Doç. kadrosunda olan akademisyenler için 5.90 ve Dr. Öğr. Üyesi kadrosundaki akademisyenler için de 2.46 olarak hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin YÖK Akademik arama sunucusunda yer alan bilgilerine göre akademisyenlerin unvanları ile Google akademik toplam atıf sayısı ve Google akademik son beş yıl atıf sayıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin hem Google akademik toplam atıf sayısı hem de son beş yıl toplam atıf sayısı bakımından diğer kadrolarda çalışan akademisyenlerden daha yüksek ortalamaya sahip oldukları görülmüştür.

Dr. Arş. Gör. kadrosunda çalışan akademisyenlerin son beş yıl ortalama atıf sayıları 87.07 olarak hesaplanırken, son beş yıl yayınlarına göre hesaplanmış h-endeksleri de 5.07 olarak hesaplanmış ve bu oranların Dr. Öğr. Üyelerinden daha yüksek olduğu görülmüştür.

Akademisyenlerin Google akademik veri tabanında son beş yılda aldıkları atıflar dikkate alınarak hesaplanan i10-endeksleri ortalaması 5.05 olarak belirlenmiştir. Unvanı Prof. olan akademisyenlerde bu oran 9.95 olarak hesaplanırken, unvanı Doç. olan akademisyenlerde bu oran 5.16, unvanı Dr. Öğr. Üyesi olan akademisyenler de ise bu oran 1.13 olarak hesaplanmıştır.

Bellek ve arkadaşları (2019) tarafından stratejik yönetim alanında yapılan ve kongreler değerlendirmeden çıkarılarak yalnızca h-5 endeksine göre en önemli 5 bilimsel dergide yapılan yayınlarda atıf analizine göre Türkiye'nin yayın sayısında 7. sıradaki konumu 25. sıraya gerilemiştir. Kongreler ve dergilerde toplam 664 makale/bildiri yayınlandığı ancak bunların sadece 100 tanesinin dergilerde yayınlandığı belirlenmiştir. Aynı şekilde Türkiye'nin atıf sayısında 5300 atıfla 21. sıradaki yeri 2648 atıfla 27. sıraya gerilemiştir. Stratejik yönetim konusunda -5 endeksine göre en önemli 5 bilimsel dergide alınan atıf sayısının yapılan yayın sayısına oranına göre Türkiye'nin 56. sıradaki konumu 37. sıraya yükselmiştir.

3.2.3. Konferans Çalışmaları

Akademisyenlerin YÖK Akademik Arama sunucusunda yer alan kişisel sayfalarından alınan konferans bilgilerine göre akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelere göre katıldıkları konferanslarda sundukları bildiriler ile ilgili sayısal bilgiler Çizelge 7'de gösterilmiştir.

Çizelge 7. YÖK akademik arama sunucusunda akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelere göre katıldıkları konferanslarda sunulan bildirilerin dağılımları

Üniversite		YÖK Akademik Arama sunucusuna göre bildiri endeksi					
		1	2	3	4	5	6
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı
KSÜ	Minimum	7	0	0	0	0	0
	Maksimum	75	104	12	38	5	0
	Ortalama	33.4	15.0	1.2	7.0	1.0	0.0
İÜC	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	74	31	4	35	5	2
	Ortalama	15.0	4.7	0.5	4.3	0.6	0.1
BÜ	Minimum	2	0	0	0	0	0
	Maksimum	32	7	2	14	2	1
	Ortalama	14.9	2.9	0.1	2.4	0.2	0.1
KTÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	44	16	7	50	3	0
	Ortalama	14.7	5.3	0.7	7.1	0.3	0.0
DÜ	Minimum	3	0	0	0	0	0
	Maksimum	20	15	7	24	3	2
	Ortalama	12.3	5.3	1.3	6.0	0.6	0.2
BTÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	35	15	3	16	2	10
	Ortalama	9.7	5.2	0.3	4.8	0.2	0.9
AÇÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	19	6	0	8	0	0
	Ortalama	8.4	2.6	0.0	2.6	0.0	0.0
KBÜ	Minimum	2	1	0	0	0	0
	Maksimum	14	7	0	3	2	0
	Ortalama	8.3	3.8	0.0	1.0	0.5	0.0
KÜ	Minimum	1	0	0	0	0	0
	Maksimum	23	49	3	16	5	1
	Ortalama	8.2	12.1	0.3	3.4	0.5	0.1
IUBÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	23	9	4	5	2	0
	Ortalama	5.4	4.7	0.8	1.9	0.4	0.0
İKÇÜ	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	6	12	0	2	0	0
	Ortalama	2.1	4.9	0.0	0.3	0.0	0.0
Genel Ortalama		13.3	6.2	0.5	4.4	0.4	0.2

1:Uluslararası konferanslarda tam metin bildiri, 2:Uluslararası konferanslarda özet bildiri, 3:Uluslararası konferanslarda poster bildiri, 4:Ulusal konferanslarda tam metin bildiri, 5:Ulusal konferanslarda özet bildiri, 6:Ulusal konferanslarda poster bildiri

Akademisyenlerin uluslararası konferanslarda tam metin bildiri ortalamaları 13.3'tür. Bu kategoride üniversiteler açısından KSÜ akademisyenlerinin en yüksek ortalama ve diğer üniversite akademisyenlerine göre de iki katı daha fazla oranda ortalama sahip oldukları belirlenmiştir. Uluslararası konferanslarda tam metin bildiri ortalamalarında İÜC akademisyenleri ikinci sırada, BÜ akademisyenleri de üçüncü sıradadır.

Orman fakülteleri orman endüstri mühendisliği bölümleri akademisyenlerinin ulusal konferanslarda tam metin bildiri ortalamaları 4.4 olarak belirlenmiştir. Üniversiteler açısından ulusal konferanslarda tam metin bildiriler irdelendiğinde KTÜ akademisyenlerinin en yüksek ortalamaya sahip oldukları hesaplanmıştır. Uluslararası konferanslarda tam metin bildiri ortalamalarında KSÜ akademisyenleri ikinci sırada, DÜ akademisyenleri ise üçüncü sırada yer almışlardır.

Akademisyenlerin YÖK Akademik Arama sunucusunda yer alan kişisel sayfalarından alınan konferans bilgilerine göre akademisyenlerin unvanlarına göre katıldıkları konferanslarda sundukları bildiriler ile ilgili sayısal bilgiler Çizelge 8’de gösterilmiştir.

Çizelge 8. YÖK akademik arama sunucusunda akademisyenlerin unvanlarına göre katıldıkları konferanslarda sunulan bildirilerin dağılımları

Unvan		YÖK Akademik Arama sunucusuna göre bildiri endeksi					
		1	2	3	4	5	6
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı
Prof. Dr.	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	75	104	12	38	5	.
	Ortalama	19.1	7.6	1.1	6.3	0.4	0.2
Doç. Dr.	Minimum	3	0	0	0	0	0
	Maksimum	42	45	7	38	5	10
	Ortalama	15.7	7.8	0.3	6.6	1.0	0.4
Dr. Öğr. Üyesi	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	23	49	4	50	4	0
	Ortalama	8.4	7.2	0.3	4.8	0.3	0.0
Dr. Arş. Gör.	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	48	23	3	5	3	1
	Ortalama	14.6	5.6	0.4	2.1	0.5	0.1
Arş. Gör.	Minimum	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	8	9	2	1	0	0
	Ortalama	3.9	1.5	0.1	0.2	0.0	0.0
Dr. Öğr. Gör.	Minimum	2	13	0	0	0	0
	Maksimum	2	13	0	0	0	0
	Ortalama	2.0	13.0	0.0	0.0	0.0	0.0
Öğr. Gör.	Minimum	1	0	0	0	0	0
	Maksimum	10	4	0	3	1	0
	Ortalama	6.3	2.0	0.0	1.3	0.3	0.0
Kadro durumu	Öğr. Üyesi	15.9	7.6	0.7	6.0	0.5	0.2
	Öğr. Elem.	7.0	2.9	0.1	0.8	0.2	0.0
Anabilim dalı	O Mekaniği	16.4	5.2	0.5	4.8	0.4	0.1
	O Koruma	13.6	8.6	0.8	1.7	0.6	0.1
	İşletme	11.8	5.9	0.3	7.9	0.3	0.1
	Kimya	11.0	5.8	0.5	3.4	0.4	0.3
Genel Ortalama		13.3	6.2	0.5	4.4	0.4	0.2

1:Uluslararası konferanslarda tam metin bildiri, 2:Uluslararası konferanslarda özet bildiri, 3:Uluslararası konferanslarda poster bildiri, 4:Ulusal konferanslarda tam metin bildiri, 5:Ulusal konferanslarda özet bildiri, 6:Ulusal konferanslarda poster bildiri

Akademisyenlerin unvanlarına bağlı olarak uluslararası konferanslarda tam metin bildiri ortalamaları bakımından Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin 19.1 ortalama, Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin 15.7 ortalama ve Dr. Öğr. Üyesi kadrolarındaki akademisyenlerin de 8.4 ortalama oldukları hesaplanmıştır. Akademisyenlerin unvanlarına göre ulusal konferanslarda tam metin bildiri ortalamaları bakımından Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin 6.6 ortalama ile en fazla ortalama sahip oldukları belirlenmiştir. Ulusal konferanslarda tam metin bildiri ortalamaları bakımından Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin ortalaması 6.3 olarak belirlenirken, Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin ortalaması da 4.8 olarak belirlenmiştir.

Akademisyenlerin uluslararası tam metin bildiri sayıları ile akademisyenlerin unvanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Prof. ve Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin yüksek bildiri sayılarına sahip oldukları ve bir grupta olduğu, Dr. Öğr. Üyesi ve öğretim elemanı kadrosunda olan akademisyenlerin de daha düşük ortalama bildiriye sahip oldukları ve bir grupta yer aldıkları belirlenmiştir.

Akademisyenlerin kadro durumlarına göre öğretim üyelerinin öğretim elemanlarına göre iki kat daha fazla ortalama ile uluslararası konferanslarda tam metin bildiri ortalamasına sahip oldukları hesaplanmıştır.

Akademisyenlerin çalıştıkları anabilim dalları açısından anabilim dalları irdelendiğinde uluslararası konferanslarda tam metin bildiri ortalamaları en yüksek anabilim dalı odun mekaniği ve teknolojisi anabilim dalında çalışan akademisyenlere aittir. Ulusal konferanslarda tam metin bildiri ortalamaları bakımından anabilim dalları içerisinde orman endüstri makineleri ve işletme anabilim dalında çalışan akademisyenlerin en yüksek ortalama sahip oldukları belirlenmiştir.

3.2.4. Proje Çalışmaları

Akademisyenlerin YÖK Akademik Arama sunucusunda yer alan kişisel sayfalarından alınan proje bilgilerine göre akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelere göre yer aldıkları projeler ile ilgili sayısal bilgiler Çizelge 9’da gösterilmiştir.

Akademisyenler tarafından yapılan proje çalışmaları irdelendiğinde TÜBİTAK projeleri için tüm akademisyenlerin ortalamaları 1.72 olarak hesaplanırken, üniversite bazlı irdeme yapıldığında KSÜ akademisyenlerinin en çok TÜBİTAK projesi yaptığı belirlenmiştir. TÜBİTAK projeleri bakımından KTÜ akademisyenleri ikinci sırada yer alırken, IUBÜ akademisyenleri de üçüncü sırada yer almıştır.

Akademisyenler tarafından yapılan ve yükseköğretim kurumları tarafından desteklenen projelerde (BAP) tüm akademisyenler dikkate alındığında ortalama 4.06 olarak hesaplanmıştır. Üniversiteler açısından BAP projeleri irdelendiğinde yine KSÜ akademisyenlerinin en çok ortalamaya sahip oldukları belirlenmiştir. BAP projeleri bakımından DÜ akademisyenleri ikinci sırada yer alırken, İÜC akademisyenleri de üçüncü sırada yer almışlardır.

Çizelge 9. YÖK akademik arama sunucusunda akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelere göre yer aldıkları projelerin türlerine göre dağılımları

Üniversite		YÖK Akademik Arama sunucusuna göre proje sayıları							
		1	2	3	4	5	6	7	8
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı
KSÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	20	0	0	1	8	37	19	84
	Ort.	3.4	0.0	0.0	0.08	1.0	9.46	0.96	17.08
KTÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	11	1	5	0	3	10	9	23
	Ort.	2.5	0.03	0.55	0.0	0.23	3.23	1.26	7.55
IUBÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	7	0	1	1	1	12	3	21
	Ort.	2.4	0.0	0.40	0.10	0.10	3.10	0.60	6.7
BTÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	8	1	2	10	4	11	5	23
	Ort.	2.1	0.13	0.33	0.87	0.47	3.20	1.00	8.13
BÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	5	0	1	1	2	8	7	17
	Ort.	1.4	0.0	0.24	0.12	0.18	2.71	1.06	5.71
İÜC	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	6	0	1	1	0	17	8	24
	Ort.	1.5	0.0	0.07	0.07	0.0	3.93	0.86	6.38
DÜ	Min.	0	0	0	0	0	3	0	3
	Mak.	5	1	1	3	3	12	2	19
	Ort.	1.2	0.29	0.07	0.21	0.21	7.50	0.43	9.93
İKÇÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	6	0	1	0	0	2	2	10
	Ort.	1.1	0.0	0.11	0.0	0.0	0.78	0.33	2.33
AÇÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	3	0	2	0	1	10	1	14
	Ort.	1.1	0.0	0.29	0.0	0.14	5.0	0.29	6.86
KÜ	Min.	0	0	0	0	0	0	0	0
	Mak.	2	0	1	0	1	18	4	19
	Ort.	0.4	0.0	0.06	0.0	0.25	3.13	0.25	4.00
KBÜ	Min.	0	0	0	0	0	1	0	1
	Mak.	0	0	0	0	1	7	0	8
	Ort.	0.0	0.0	0.0	0.0	0.25	2.75	0.0	3.00
Genel Ortalama		1.72	0.04	0.22	0.13	0.24	4.06	0.96	7.34

1:TUBİTAK projeleri, 2:COST Act., 3:AB Projesi, 4:Diğer Uluslararası Kurum projeleri, 5:SAN-TEZ, Kalkınma Bak. Projeleri, 6:BAP projeleri, 7:Diğer kamu kurum projeleri, 8:Toplam proje sayısı

Akademisyenlerin toplam proje sayıları ile akademisyenlerin bağlı oldukları üniversiteler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). KSÜ’de çalışan akademisyenlerin en yüksek proje sayısına sahip oldukları ve tek başlarına bir grup oluşturdukları belirlenirken, diğer üniversitelerin bir grupta ve daha düşük ortalama oldukları belirlenmiştir.

Akademisyenlerin YÖK Akademik Arama sunucusunda yer alan kişisel sayfalarından alınan proje bilgilerine göre akademisyenlerin bağlı oldukları üniversitelerdeki unvanlarına göre yer aldıkları projeler ile ilgili sayısal bilgiler Çizelge 10’da gösterilmiştir.

Çizelge 10. YÖK Akademik Arama sunucusunda akademisyenlerin unvanlarına göre yer aldıkları projelerin dağılımları

Unvan		YÖK Akademik Arama sunucusuna göre proje sayıları							
		1	2	3	4	5	6	7	8
		Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı	Sayı
Prof. Dr.	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	20	1	5	1	8	37	19	84
	Ortalama	3.30	0.07	0.38	0.05	0.45	6.33	2.28	12.87
Doç. Dr.	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	6	1	2	10	4	18	4	19
	Ortalama	1.58	0.03	0.26	0.48	0.32	4.74	0.45	7.61
Dr. Öğr. Üyesi	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	8	1	2	1	1	12	3	21
	Ortalama	1.13	0.04	0.17	0.04	0.13	3.46	0.29	5.25
Dr. Arş. Gör.	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	2	1	1	0	0	6	1	7
	Ortalama	0.50	0.07	0.07	0.00	0.00	2.29	0.07	3.00
Arş. Gör.	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	1	0	0	0	0	5	0	5
	Ortalama	0.06	0.00	0.00	0.00	0.00	0.81	0.00	0.88
Dr. Öğr. Gör.	Minimum	0	0	0	3	0	0	0	3
	Maksimum	0	0	0	3	0	0	0	3
	Ortalama	0.00	0.00	0.00	3.00	0.00	0.00	0.00	3.00
Öğr. Gör.	Minimum	0	0	0	0	0	0	0	0
	Maksimum	1	0	1	0	0	1	0	2
	Ortalama	0.33	0.00	0.33	0.00	0.00	0.67	0.00	1.33
Kadro durumu	Öğr. Üyesi	2.38	0.05	0.30	0.17	0.35	5.30	1.37	9.86
	Öğr. Elem.	0.20	0.02	0.04	0.06	0.00	1.20	0.02	1.54
Anabilim dalı	O Koruma	2.48	0.12	0.27	0.12	0.30	4.61	1.46	9.15
	O Mekanığı	1.92	0.04	0.33	0.00	0.29	3.75	0.88	7.19
	Kimya	1.67	0.02	0.10	0.29	0.25	4.17	1.31	7.81
	İşletme	0.83	0.00	0.19	0.11	0.11	3.83	0.17	5.25
Genel Ortalama		1.72	0.04	0.22	0.13	0.24	4.06	0.96	7.34

1:TUBİTAK projeleri, 2:COST Act., 3:AB Projesi, 4:Diğer Uluslararası Kurum projeleri, 5:SAN-TEZ, Kalkınma Bak. Projeleri, 6:BAP projeleri, 7:Diğer kamu kurum projeleri, 8:Toplam proje sayısı

Akademisyenlerin unvanlarına bağlı olarak yaptıkları, yer aldıkları projeler irdelendiğinde Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin 3.3 ortalama TÜBİTAK projesi, 6.33 ortalama ile de BAP projesinde yer aldıkları hesaplanmıştır. Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin 1.58 ortalama ile TÜBİTAK projesinde, 4.74 ortalama ile de BAP

projelerinde yer aldıkları belirlenmiştir. Unvanı Dr. Öğr. Üyesi olan akademisyenlerin TÜBİTAK proje ortalamaları 1.13 olurken, BAP projelerinin ortalamaları da 3.46 olmuştur.

Akademisyenlerin çalıştıkları anabilim dallarına göre en yüksek ortalama TÜBİTAK ve BAP projelerinin orman biyolojisi ve odun koruma teknolojisi anabilim dalı akademisyenleri tarafından yapıldığı belirlenmiştir. TÜBİTAK projeleri bakımından orman endüstri makineleri ve işletme anabilim dalında çalışan akademisyenlerin en düşük ortalamaoya sahip oldukları belirlenirken, BAP projeleri bakımından odun mekaniği ve teknolojisi anabilim dalı akademisyenleri en düşük ortalamaoya sahiptirler.

Akademisyenlerin YÖK Akademik arama sunucusunda yer alan bilgilerine göre yaptıkları projelerde akademisyenlerin cinsiyetleri ile BAP projeleri ve toplam proje sayıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Erkek akademisyenlerin hem BAP projeleri bakımından hem de toplam proje sayıları bakımından kadınlardan daha yüksek ortalamaoya sahip oldukları görülmüştür.

Akademisyenlerin toplam proje sayıları ile akademisyenlerin unvanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$). Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin en yüksek proje sayısına sahip oldukları, Doç. ve Dr. öğretim üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin daha düşük ortalamaoya proje sayısına sahip oldukları ve bir grupta yer aldıkları, öğretim elemanı kadrosunda olan akademisyenlerin ise en düşük proje sayısına sahip oldukları ve ayrı bir grup oluşturdukları belirlenmiştir.

4. Sonuç ve Öneriler

Ocak-2021 itibarıyla Orman Fakülteleri Orman Endüstri Mühendisliği Bölümü akademisyenlerinin bilimsel yayınlarının incelendiği bu çalışmada kadın akademisyenlerin oranının orman endüstri mühendisliği bölümü için düşük düzeyde kaldığı ve yaklaşık Türkiye ortalamasının yarısına eşit olduğu belirlenmiştir. Orman endüstri mühendisliği bölümü akademisyenlerinin 23 patent elde ettikleri görülmüştür.

Orman Endüstri Mühendisliği Bölümü akademisyenlerinin bilimsel yayınları incelendiğinde kuruluş yılları daha eski olan ve belli bir akademik gelenekleri olan üniversitelerin göreceli olarak da olsa daha başarılı oldukları söylenilebilir. Akademisyenlerin unvanları ile bilimsel yayın sayıları arasında istatistiksel olarak bir ilişki çıkmış ve bu ilişkide akademiye bulunma süresinin (akademik yaş) etkili olduğu belirlenmiştir.

Hem WOS'da hem de Scopus'da yayınlanan eserler bakımından ilk üç sırada yer alan bölümler sırasıyla KSÜ, DÜ ve İÜC üniversitelerinde yer alan bölümler şeklinde belirlenmiştir. ULAKBİM'de taranan dergilerde en fazla yayın yapma oranı DÜ akademisyenlerindedir.

ULAKBİM'de yayınlanan çalışmalar ile akademisyenlerin unvanları arasında istatistiksel olarak bir ilişki çıkmış ve hâlihazırda Doç. olarak çalışan akademisyenlerin daha yüksek yayın sayısına sahip oldukları belirlenmiştir.

WOS atıf ortalamaları bakımından KSÜ, KTÜ ve DÜ akademisyenleri ilk üç sırayı paylaşırken, Scopus atıf ortalaması bakımından KTÜ, KSÜ ve DÜ akademisyenleri ilk üç sırayı paylaşmaktadır. Uluslararası sempozyumlarda tam metin bildiri bakımından ise KSÜ, İÜC ve BÜ akademisyenleri ilk üç sırayı paylaşmaktadırlar.

Akademisyenler tarafından yapılan projelerde BAP projesi ve üretilen toplam proje sayıları ile akademisyenlerin unvanları arasında istatistiksel olarak bir ilişki çıkmış ve erkeklerin daha yüksek oranda proje ürettikleri belirlenmiştir.

Prof. kadrosunda olan akademisyenlerin WOS'da atıf oranı 16.45 adet/yıl; Scopus'da atıf oranı da 18.39 adet/yıl; Doç. kadrosunda olan akademisyenlerin WOS'da oranı 9.04 adet/yıl; Scopus'da atıf oranı da 11.24 adet/yıl ve Dr. Öğr. Üyesi kadrosunda olan akademisyenlerin de WOS'daki atıf oranı 2.48 adet/yıl; Scopus'daki atıf oranı da 2.41 adet/yıl olarak hesaplanmıştır.

Orman Fakülteleri Orman Endüstri Mühendisliği Bölümü akademisyenlerinin üniversitelerini dünya sıralamasında daha üstlere çıkarabilmeleri için hazırladıkları bilimsel çalışmaları etki değeri daha fazla olan dergilerde yayınlamaları ve akademisyenlere de gerekli ortam, araç-gereç, destek ve teşvik sağlanması önerilmektedir. Bunun yanında akademisyenlerin alanları ile ilgili dünya çapında düzenlenen konferans ve kongrelere katılımları teşvik edilmeli ve farklı ülke bilim insanları ile tanışılarak ortak çalışmalar yapmaları özendirilmelidir.

Kaynaklar

- Ak, M. Z. ve Gülmez, A. (2006). Türkiye'nin uluslararası yayın performansının analizi, *Akademik İncelemeler Dergisi*, 1(1), 22-49.
- Akçığit, U. ve Özcan Tok, E. (2020). *Türkiye bilim raporu*, Türkiye Bilimler Akademisi Yayınları, TÜBA Raporları No:43, ISBN: 978-605-2249-56-7.
- Al, U. (2008). Bilimsel yayınların değerlendirilmesi: h-endeksi ve Türkiye'nin performansı, *Bilgi Dünyası*, 9(2), 263-285.
- Al, U. (2012). Avrupa Birliği ülkeleri ve Türkiye'nin yayın ve atıf performansı, *Bilig/Türk Dünyası Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(62), 1-20.
- Al, U., Sezen, U. ve Soydal, İ. (2012). Türkiye'nin bilimsel yayınlarının sosyal ağ analizi yöntemiyle değerlendirilmesi, TÜBİTAK Social Sciences and Humanities Research Group - Project No: SOBAG 110K044). Ankara.
- Anonim, (2021a). <https://ebs.duzce.edu.tr/tr-TR/Bolum/ProgramHakkinda/91?bot=165> Erişim Tarihi: 02.02.2021.
- Anonim, (2021b). <https://akademik.yok.gov.tr/AkademikArama/> Erişim tarihi: 12.01.2021.
- Bellek, M., Koparan, E. ve Aykan, E. (2019). Stratejik yönetim alanında Türkiye'nin genel durumu: 1975-2019 yılları arası bibliyografik bir değerlendirme, *Kayseri Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(1), 58-90.
- Bornmann, L., Mutz, R. ve Daniel, H. D. (2007). The b index as a measure of scientific excellence: A promising supplement to the h index, *Cybermetrics*, 11(1), Paper 6.
- Gedik, T., Batu, C. ve Akyüz, K. C. (2006). Orman endüstri mühendislerine lisans düzeyinde verilen eğitimin değerlendirilmesi üzerine bir araştırma (Abant İzzet Baysal Üniversitesi ve Karadeniz Teknik Üniversitesi örneği), *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi*, 2(2), 1-14.
- Gedik, T., Akyüz, İ. ve Akyüz, K. C. (2010). Orman endüstri mühendisliği eğitimine sektörel bakış, *Düzce Üniversitesi Orman Fakültesi Ormancılık Dergisi*, 6(2), 40-54.
- Gedik, T., Çil, M., Sevim Korkut, D., Akyüz, K. C., Koşar, G. ve Bekar, İ. (2016). Orman ürünleri sanayinin orman endüstri mühendisliği öğretiminden beklentilerinin irdelenmesi. *Düzce Üniversitesi Orman Fakültesi Ormancılık Dergisi*, 12(1), 52-60.
- Gençoğlu, M. T. ve Gençoğlu, E. (2005). *Mühendislikte lisans eğitimi ve başarı ölçütleri*, TMMOB Mühendislik Eğitimi Sempozyumu, 271-280, Ankara.
- Gençoğlu, M. T. ve Cebeci, M. (1999). *Türkiye'de mühendislik eğitimi ve öneriler*, Mühendislik Mimarlık Eğitimi Sempozyumu, Bildiri Kitabı Sayfa 73-80, İstanbul.

- Glänzel, W. (2008). H-index concatenation. *Scientometrics*, 77(2), 369-372.
- Karadağ, E., Yalçın, M., Çiftçi, K., Danışman, Ş., Sölpük, N., Tosuntaş, Ş. ve Ay, Y. (2017). Türkiye’de Eğitim Bilimleri ve Öğretmen Yetiştirme Alanındaki Bilimsel Yayınların Atıf Analizleri, *Bilgi Dünyası*, 1(1), 9-28.
- Orer, H. S. (2011). Türkiye'nin bilimsel yayın performansı. *Ankem Dergisi*, 25 (Ek 2), 134-138.
- Serin, H. ve Aytekin, A. (2009). Yüksek Eğitimde Toplam Kalite Yönetimi, *Bartın Orman Fakültesi Dergisi*, 11(15), 71-81.
- SPSS (2003). Institute Inc., SPSS Base 12.0 User’s Guide.
- Sütçü, A. ve Karagöz, Ü. (2010). *Orman endüstri mühendisliği alanında Türk bilim insanlarınınca yapılmış çalışmalar ve geleceğe yönelik eğilimler*, III. Ulusal Karadeniz Ormancılık Kongresi, Cilt: 5, Sayfa: 1874-1886, Artvin.
- Uslu, B. (2019). Küresel yayın ligi: Türkiye hangi kümede yer alıyor?, *Akdeniz Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 13(27), 182-203.
- Yıldız, Ü. C. (2010). *Orman endüstri mühendisliği eğitim-öğretim programında yenilik gereksinimi ve akreditasyon olanakları*, III. Ulusal Karadeniz Ormancılık Kongresi, Cilt: 5, Sayfa: 1899-1915, Artvin.